

הנשרפין פרק תשיעי סנהדרין

עו.

עין משפט נר מצוה

ב א מיי פ"ב מהלכות אסורי ביאה הל' ו:
ג ב מיי פ"ב מהלכות נערה במולה הלכה ח
סגג לאוין פה טוש"ע
ד א מיי פ"ב מהלכות אסורי ביאה הלכה ט
קמג עשין מה טוש"ע
הה"ע סימן ב עש"ק ט:

מה **להיא**. לשאר אשתו דין הוא להחמיר ולאסור את אס אמה שכן מנינו בלוחם שאלו שאלו דבר מדבר שנאמר **לא חלקה בין כהן לא אמה אף הוא וכו'**. כלומר מאי חזית דכי אמרת אוקים בלוחם למילך שאלו דדיהי' מנייה וציה דבר מדבר שנאמר **דאס אמו היא בסקילה כלתו כי היכי דבשאר דידה אס אמה כדתה והא לא אפשר כיון דס"ל שריפה חמורה איכא למיפרכ' אמו בסקילה ואס אמו זשריפה: אף היא כלתה אסורה.**

אמר אביי ק"ו. אביי נמי אית ליה גזירה שזה כדאמרין לעיל אלא דקאמר הכא לא כריך ומיהו קשה מפ"ק דכריתות (דף ה.) גבי אל תהי ג"ש קלה זעניך דמשמע התם דלציי לא יליף צו מאלטוסמו אלא מגזירה שזה:

תני אבוה דרבי אבין בוי. מדבעי קרא משמע דלית ליה גזירה שזה דהנה הנה וזמה ומה ומיהו א"כ בת צמו וצת צנו מנא ליה דבשריפה ועוד קשה דהאי איש איצטריך לכדדרשנין צפרק ד' מיתות (לעיל דף נה.) אע"פ שאינה כהנת דמאיש דריש כדפירש צאונטוס: איחו

למיפרכ' מה להוא שכן אמו בסקילה תאמר בהיא שאמה בשרפה ועוד בתה בשרפה וכלתה בסקילה הוא בעצמו יוכיח דבתו בשרפה וכלתו בסקילה אלא מה הוא לא חלקת בו בין אמו לכלתו אף היא לא תחלוך בה בין אמה לכלתה ולמ"ד שרפה חמורה מהאי קושיא לא נידונין ולמ"ד דון מינה ואוקי באתרה מה הוא כלתו אסורה אף היא כלתה אסורה ואוקי באתרה התם הוא דבסקילה אבל הכא בשרפה כדאשכחן באמה למ"ד סקילה חמורה איכא למיפרכ' מה להוא שכן אמו בסקילה תאמר בהיא שאמה בשרפה ועוד מה הוא חלקת בו בין בתו לכלתו אף היא תחלוך בה בין בתה לכלתה ולמ"ד נמי שרפה חמורה מהאי קושיא לא נידונין בתו מאנוסתו מנין האמר אביי א"ק"ו על בת בתו ענוש על בתו לא כל שכן וכי עונשין מן הדין גלווי מילתא בעלמא הוא רבא אמר לי ר' יצחק בר אבדימי אתיא הנה הנה אתיא זמה ומה תני אבוה דרבי אבין א"כ לפי שלא למדנו לבתו מאנוסתו היוצרך הכתוב לומר וצת איש כהן אי מה בת כהן היא בשרפה ואין בוועלה בשרפה אף בתו מאנוסתו היא בשרפה ואין בוועלה בשרפה אמר קרא את אביה היא מחללת מי שמחללת את אביה יצתה זו שאביה מחללה רבא אמר בשלמא התם אפיקתיה מדינא דבת כהן ואוקימתה אדינא דבת ישראל הכא אדינא דמאן מוקמת ליה אדינא דפנוייה מוקמת ליה אוהרה לבתו מאנוסתו מניין בשלמא לאב"י ורבא מהיכא דנפקא להו עונש מהתם נפקא להו אוהרה אלא לדתני אבוה דרבי אבין מאי אמר רבי אילעא אמר קרא א"ל תחלל את בתך להזנותה מתקיף לה רבי יעקב אחוה דרב אחא בר יעקב האי אל תחלל את בתך להזנותה להכי הוא דאתא האי מיבעי ליה לכדתניא אל תחלל את בתך להזנותה יכול בכהן המשיא את בתו ללוי וישראל הכתוב מדבר ת"ל להזנותה בחילול שבזנות הכתוב מדבר כבמוסר את בתו שלא לשם אישות אם כן לימא קרא אל תחלל מאי אל תחלל שמע מינה תרתי ואב"י ורבא האי אל תחלל את בתך להזנותה מאי עבדי ליה אמר רבי מני זה המשיא את בתו לזקן כדתניא אל תחלל את בתך להזנותה רבי אליעזר אומר זה המשיא את בתו לזקן ר"ע אומר זה המשיא את בתו בוגרת אמר רב כהנא משום רבי עקיבא אין לך עני בישראל אלא רשע ערום והמשיא את בתו בוגרת אמו המשיא את בתו בוגרת לאו רשע ערום הוא אמר אביי הכי

מה להיא שכן אמה בשרפה תאמר בהוא שאמו בסקילה ועוד הוא כהיא מה היא לא חלקתה בה בין בתה לאם אמה אף הוא לא תחלוך בו בין בתו לאם אמו ולמאן דאמר סקילה חמורה מהאי קושיא לא נידונה אי מה הוא כלתו אסורה אף היא כלתה אסורה אמר אביי אמר קרא אשת בנך היא משום אשת בנך אתה מחייבו ואי אתה מחייבו משום אשת בנה רבא אמר בין למ"ד דון מינה ומינה בין למאן דאמר דון מינה ואוקי באתרה לא אתיא למאן דאמר דון מינה ומינה מה הוא כלתו אסורה אף היא נמי כלתה אסורה ומינה מה הוא בסקילה אף היא נמי בסקילה למ"ד סקילה חמורה איכא

למיפרכ' מה להוא שכן אמו בסקילה תאמר בהיא שאמה בשרפה ועוד בתה בשרפה וכלתה בסקילה הוא בעצמו יוכיח דבתו בשרפה וכלתו בסקילה אלא מה הוא לא חלקת בו בין אמו לכלתו אף היא לא תחלוך בה בין אמה לכלתה ולמ"ד שרפה חמורה מהאי קושיא לא נידונין ולמ"ד דון מינה ואוקי באתרה מה הוא כלתו אסורה אף היא כלתה אסורה ואוקי באתרה התם הוא דבסקילה אבל הכא בשרפה כדאשכחן באמה למ"ד סקילה חמורה איכא למיפרכ' מה להוא שכן אמו בסקילה תאמר בהיא שאמה בשרפה ועוד מה הוא חלקת בו בין בתו לכלתו אף היא תחלוך בה בין בתה לכלתה ולמ"ד נמי שרפה חמורה מהאי קושיא לא נידונין בתו מאנוסתו מנין האמר אביי א"ק"ו על בת בתו ענוש על בתו לא כל שכן וכי עונשין מן הדין גלווי מילתא בעלמא הוא רבא אמר לי ר' יצחק בר אבדימי אתיא הנה הנה אתיא זמה ומה תני אבוה דרבי אבין א"כ לפי שלא למדנו לבתו מאנוסתו היוצרך הכתוב לומר וצת איש כהן אי מה בת כהן היא בשרפה ואין בוועלה בשרפה אף בתו מאנוסתו היא בשרפה ואין בוועלה בשרפה אמר קרא את אביה היא מחללת מי שמחללת את אביה יצתה זו שאביה מחללה רבא אמר בשלמא התם אפיקתיה מדינא דבת כהן ואוקימתה אדינא דבת ישראל הכא אדינא דמאן מוקמת ליה אדינא דפנוייה מוקמת ליה אוהרה לבתו מאנוסתו מניין בשלמא לאב"י ורבא מהיכא דנפקא להו עונש מהתם נפקא להו אוהרה אלא לדתני אבוה דרבי אבין מאי אמר רבי אילעא אמר קרא א"ל תחלל את בתך להזנותה מתקיף לה רבי יעקב אחוה דרב אחא בר יעקב האי אל תחלל את בתך להזנותה להכי הוא דאתא האי מיבעי ליה לכדתניא אל תחלל את בתך להזנותה יכול בכהן המשיא את בתו ללוי וישראל הכתוב מדבר ת"ל להזנותה בחילול שבזנות הכתוב מדבר כבמוסר את בתו שלא לשם אישות אם כן לימא קרא אל תחלל מאי אל תחלל שמע מינה תרתי ואב"י ורבא האי אל תחלל את בתך להזנותה מאי עבדי ליה אמר רבי מני זה המשיא את בתו לזקן כדתניא אל תחלל את בתך להזנותה רבי אליעזר אומר זה המשיא את בתו לזקן ר"ע אומר זה המשיא את בתו בוגרת אמר רב כהנא משום רבי עקיבא אין לך עני בישראל אלא רשע ערום והמשיא את בתו בוגרת אמו המשיא את בתו בוגרת לאו רשע ערום הוא אמר אביי הכי

מה **להיא**. לשאר אשתו דין הוא להחמיר ולאסור את אס אמה שכן מנינו בלוחם שאלו שאלו דבר מדבר שנאמר **לא חלקה בין כהן לא אמה אף הוא וכו'**. כלומר מאי חזית דכי אמרת אוקים בלוחם למילך שאלו דדיהי' מנייה וציה דבר מדבר שנאמר **דאס אמו היא בסקילה כלתו כי היכי דבשאר דידה אס אמה כדתה והא לא אפשר כיון דס"ל שריפה חמורה איכא למיפרכ' אמו בסקילה ואס אמו זשריפה: אף היא כלתה אסורה.**

אמר אביי ק"ו. אביי נמי אית ליה גזירה שזה כדאמרין לעיל אלא דקאמר הכא לא כריך ומיהו קשה מפ"ק דכריתות (דף ה.) גבי אל תהי ג"ש קלה זעניך דמשמע התם דלציי לא יליף צו מאלטוסמו אלא מגזירה שזה:

תני אבוה דרבי אבין בוי. מדבעי קרא משמע דלית ליה גזירה שזה דהנה הנה וזמה ומה ומיהו א"כ בת צמו וצת צנו מנא ליה דבשריפה ועוד קשה דהאי איש איצטריך לכדדרשנין צפרק ד' מיתות (לעיל דף נה.) אע"פ שאינה כהנת דמאיש דריש כדפירש צאונטוס: איחו

למיפרכ' מה להוא שכן אמו בסקילה תאמר בהיא שאמה בשרפה ועוד בתה בשרפה וכלתה בסקילה הוא בעצמו יוכיח דבתו בשרפה וכלתו בסקילה אלא מה הוא לא חלקת בו בין אמו לכלתו אף היא לא תחלוך בה בין אמה לכלתה ולמ"ד שרפה חמורה מהאי קושיא לא נידונין ולמ"ד דון מינה ואוקי באתרה מה הוא כלתו אסורה אף היא כלתה אסורה ואוקי באתרה התם הוא דבסקילה אבל הכא בשרפה כדאשכחן באמה למ"ד סקילה חמורה איכא למיפרכ' מה להוא שכן אמו בסקילה תאמר בהיא שאמה בשרפה ועוד מה הוא חלקת בו בין בתו לכלתו אף היא תחלוך בה בין בתה לכלתה ולמ"ד נמי שרפה חמורה מהאי קושיא לא נידונין בתו מאנוסתו מנין האמר אביי א"ק"ו על בת בתו ענוש על בתו לא כל שכן וכי עונשין מן הדין גלווי מילתא בעלמא הוא רבא אמר לי ר' יצחק בר אבדימי אתיא הנה הנה אתיא זמה ומה תני אבוה דרבי אבין א"כ לפי שלא למדנו לבתו מאנוסתו היוצרך הכתוב לומר וצת איש כהן אי מה בת כהן היא בשרפה ואין בוועלה בשרפה אף בתו מאנוסתו היא בשרפה ואין בוועלה בשרפה אמר קרא את אביה היא מחללת מי שמחללת את אביה יצתה זו שאביה מחללה רבא אמר בשלמא התם אפיקתיה מדינא דבת כהן ואוקימתה אדינא דבת ישראל הכא אדינא דמאן מוקמת ליה אדינא דפנוייה מוקמת ליה אוהרה לבתו מאנוסתו מניין בשלמא לאב"י ורבא מהיכא דנפקא להו עונש מהתם נפקא להו אוהרה אלא לדתני אבוה דרבי אבין מאי אמר רבי אילעא אמר קרא א"ל תחלל את בתך להזנותה מתקיף לה רבי יעקב אחוה דרב אחא בר יעקב האי אל תחלל את בתך להזנותה להכי הוא דאתא האי מיבעי ליה לכדתניא אל תחלל את בתך להזנותה יכול בכהן המשיא את בתו ללוי וישראל הכתוב מדבר ת"ל להזנותה בחילול שבזנות הכתוב מדבר כבמוסר את בתו שלא לשם אישות אם כן לימא קרא אל תחלל מאי אל תחלל שמע מינה תרתי ואב"י ורבא האי אל תחלל את בתך להזנותה מאי עבדי ליה אמר רבי מני זה המשיא את בתו לזקן כדתניא אל תחלל את בתך להזנותה רבי אליעזר אומר זה המשיא את בתו לזקן ר"ע אומר זה המשיא את בתו בוגרת אמר רב כהנא משום רבי עקיבא אין לך עני בישראל אלא רשע ערום והמשיא את בתו בוגרת אמו המשיא את בתו בוגרת לאו רשע ערום הוא אמר אביי הכי

מה **להיא**. לשאר אשתו דין הוא להחמיר ולאסור את אס אמה שכן מנינו בלוחם שאלו שאלו דבר מדבר שנאמר **לא חלקה בין כהן לא אמה אף הוא וכו'**. כלומר מאי חזית דכי אמרת אוקים בלוחם למילך שאלו דדיהי' מנייה וציה דבר מדבר שנאמר **דאס אמו היא בסקילה כלתו כי היכי דבשאר דידה אס אמה כדתה והא לא אפשר כיון דס"ל שריפה חמורה איכא למיפרכ' אמו בסקילה ואס אמו זשריפה: אף היא כלתה אסורה.**

הכי

תורה אור השלם

1. ערות בלתיך לא תגלה אשת בנך והיא לא תגלה ערוךה:
2. וצת איש כהן פי תחיל לזנות את אביה היא מחללה באש תשרף:
3. אל תחלל את בתך להזנותה ולא תזנה הארץ וקולא הארץ ויקרא י"ט כט זקנה:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה יכול וכו' כל ימי חימה:

מוסף רש"י

וכי עונשין מן הדין. מדון ק"ו, דיני ממונות ומזוה עשה והלכות עבודה ופסולי קדשים אמה למד מק"ו, אבל לא אוהרות ועונשין (תגינה א"ר).